

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/93/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3116206831
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Kubínyi
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3116206831.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Ivana Kubínyiho a sudkýň JUDr. Gabriely Janákovéj a Mgr. Zuzany Holúbkovéj v spore žalobcu: H. Z., trvale bytom P. XXX/X, V., zast. Advokátska kancelária KONCOVÁ & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Kp. Jaroša 1312/29, Trenčín, IČO: 47 256 907, proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, o vydanie bezdôvodného obohatenia, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 17. marca 2020, č.k. 11C/81/2016-73, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I. a IV. **p o t v r d z u j e .**

II. Žalobcovi **p r i z n á v a** proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. uložil žalovanému povinnosť vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 346 eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, výrokom II. určil, že Dohoda o zrážkach zo mzdy a iných príjmov zo dňa 17.3.2015 uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným je neplatná, výrokom III. v zostávajúcej časti žalobu zamietol a výrokom IV. žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 33,37 %, ktorú uložil žalovanému zaplatiť do 3 dní od právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania, o ktorej rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením. Rozhodoval na základe žaloby, ktorou sa žalobca domáhal od žalovaného vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 346 eur, určenia, že dohoda o zrážka zo mzdy zo dňa 17.3.2015 je neplatná a uloženia žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 100 eur ako primerané finančné zadostučinenie a náhradu trov konania. Nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia odôvodnil tým, že so žalovaným uzatvoril zmluvu o spotrebiteľskom úvere, pričom tento úver považoval za bezúročný a bez poplatkov, a istinu úveru preplatil o žalovanú sumu. Súd zmluvu o úvere podrobil prieskumu, či obsahuje povinné náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Uviedol, že v zmluve o úvere je RPMN úveru vo výške 28 % a ročná úroková sadzba úveru 70,86 %, čo je v logickom rozpore, a teda nemôže byť vypočítaná správne. To má podľa ustálenej rozhodovacej praxi súdov za následok, ako keby RPMN nebola uvedená. Na tomto základe považoval úver podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch za bezúročný a bez poplatkov. Žalovaný nemal nárok na zaplatenie úrokov a poplatkov, ale len na vrátenie poskytnutého úveru (istiny). V konaní nebolo sporné, že žalobcovi bola vyplatená suma 350 eur a zaplatil žalovanému 696 eur, teda zaplatil viac, ako bol povinný. O sumu 346 eur sa potom žalovaný bezdôvodne obohatil, a túto sumu uložil súd žalovanému žalobcovi vrátiť. Dohodu o zrážkach zo mzdy súd určil za neplatnú, nakoľko vymedzenie zabezpečovanej pohľadávky bolo neurčité. Nárok na zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia súd zamietol, nakoľko nebolo preukázané, že žalobcovi bol voči žalovanému právoplatným rozhodnutím súdu priznaný nárok z porušenia práv určených na ochranu spotrebiteľa alebo z porušenia povinností uložených na

ochranu spotrebiteľa dodávateľom. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP.

2. Proti výroku I. tohto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Mal za to, že úverová zmluva nemôže byť posúdená ako bezúročná a bez poplatkov vzhľadom k tomu, že spĺňa všetky zákonom stanovené obligatórne náležitosti. Výška RPMN je uvedená v súlade s prílohou zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalobca bol dostatočne informovaný o výške RPMN. Zastával názor, že zo zmluvy o úvere nenastala ani jedna z foriem bezdôvodného obohatenia, ktorú stanovuje zákon. Žalobca plnil na základe plátne uzavretej zmluvy o úvere. Odmietol, že by z jeho strany došlo k bezdôvodnému obohateniu. Vzhľadom na uvedené žiadal odvolací súd o zrušenie napadnutého rozhodnutia.

3. K podanému odvolaniu sa písomne žalobca vyjadril prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Nesúhlasil s odvolaním žalovaného a žiadal odvolací súd o potvrdenie rozhodnutia.

4. V replike sa žalovaný odvolal na podané odvolanie a žiadal v zmysle neho rozhodnúť.

5. Krajský súd ako súd odvolací súd preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť v napadnutom výroku I., ktorým súd uložil žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 346 eur titulom bezdôvodného obohatenia, a v závislom výroku IV. o náhrade trov konania.

6. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch II. a III. odvolaním napadnutý nebol, preto je v tomto rozsahu právoplatný a týmto rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknutý.

7. Súd prvej inštancie založil záver o povinnosti žalovaného vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 346 eur na základe toho, že žalobca o túto sumu preplatil istinu úveru, ktorý mu bol poskytnutý žalovaným. Úver súd považoval za bezúročný a bezpoplatkový, nakoľko v zmluve absentoval povinný údaj podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch, a to správne uvedenie RPMN. Nad rámec poskytnutej istiny úveru preto žalobca plnil bez právneho dôvodu, pričom túto musí žalovaný žalobcovi vrátiť.

8. Žalovaný v podanom odvolaní nesúhlasil so záverom o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

9. Podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia zmlúv zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

10. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia zmlúv poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

11. Zmyslom zákonnej úpravy o spotrebiteľských úveroch je ochrana záujmov spotrebiteľa. Jednou z podstatných náležitostí zmluvy o úvere je v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch ročná percentuálna miera nákladov (RPMN), absencia ktorej má za následok to, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. RPMN predstavuje údaj dôležitý pre vyjadrenie nákladov na úver a spotrebiteľom pomáha spoznať, aké všetky náklady budú spojené so spotrebiteľským úverom. To, že celkové náklady sú vyjadrené v percentuálnych bodoch, zjednodušuje spotrebiteľovi porovnanie obdobných produktov na finančnom trhu, a tak aj výber úveru, pre toho konkrétneho spotrebiteľa najvýhodnejšieho. V hodnote RPMN za úver sú zahrnuté všetky náklady spotrebiteľa v súvislosti s poskytnutým úverom. Jednou z položiek týchto nákladov je úrok za poskytnutý úver, ktorého percentuálnym vyjadrením je úroková sadzba. Okrem úroku môžu medzi náklady úveru patriť rôzne poplatky (napríklad za poskytnutie úveru, za správu účtu), poistenie úveru a podobne. Je zrejmé, že pokiaľ sa v zmluve uvádza hodnota úrokovej sadzby úveru, hodnota RPMN za úver nemôže byť od nej nižšia; môže byť minimálne rovnaká.

12. Ak je výška RPMN v zmluve síce uvedená, ale v nesprávnej výške, je to v neprospech spotrebiteľa. Uvedenie nesprávneho údajá RPMN je bezo sporu klamaním spotrebiteľa, a preto nie je možné priznať takejto praktike miernejšie dôsledky ako tie, ktoré predpokladá § 11 ods. 1 písm. a) a b) zákona o spotrebiteľských úveroch. Uvedenie takéhoto nesprávneho údajá je potrebné hodnotiť tak, ako keby údaj RPMN v zmluve uvedený nebol, pretože správny údaj o RPMN v zmluve absentuje. Spotrebiteľ totiž nemá a nemôže mať záujem na tom, aby bol o podmienkach úveru v tak dôležitej oblasti, akou sú náklady úveru, informovaný mylne. Nesprávny údaj o výške úrokovej sadzby alebo o RPMN za úver môže ovplyvniť rozhodnutie spotrebiteľa uzatvoriť pre neho v skutočnosti nevýhodnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere, vychádzajúc z nesprávnych informácií.

13. Nakoľko v zmluve o spotrebiteľskom úvere je hodnota RPMN (28 %) nižšia ako ročná úroková sadzba úveru (70,86 %), čo nie je v skutočnosti možné, keďže hodnota RPMN zahŕňa v sebe okrem úroku za poskytnutý úver i ďalšie náklady spojené s úverom, a preto musí byť hodnota RPMN za úver minimálne rovnaká ako hodnota úrokovej sadzby, spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutých úverov v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko nesprávny údaj o RPMN je v zmysle hore uvedeného potrebné vyhodnotiť ako jeho absenciu. Tento základ činí záver súdu o vydaní bezdôvodného obohatenia vo výške 346 eur žalovaným žalobcovi ako vecne správny, nakoľko o túto sumu preplatil istinu úver, ktorý mu žalovaný poskytol.

14. Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku I., ktorým súd uložil žalovanému povinnosť vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie, a v závislom výroku IV. o náhrade trov konania podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

15. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % voči žalovanému, nakoľko bol v odvolacom konaní plne úspešný. O výške náhrady trov bude rozhodovať súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

16. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyselne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).